

Udnævnelſen har derved, om jeg ſaa maa ſige, faaet et localt Præg, ſom viſtnok i en væſentlig Grad har ſvækket Taxationernes Paalidelighed. Henſynet til Naboe og Bekjendte har gjort ſig gjældende i høiere Grad end ſiſteligt. Hvis det virkelig er Tilfældet, hvad det ærede Medlem anførte og ikke ſyntes ganſke at miſbillige, men hvad jeg dog ikke ſelv har oplevet, at Taxationsmændene ofte have fordret og faaet høiere Betaling end ſaſt, maa jo ogſaa dette antages at have havt en ſkadelig Indflydſe paa Taxationerne; Maalet for Beſtræbelſerne ved en Reform, naar man vil gaae ind paa en ſaadan, maa derfor være ſaavidt muligt at faae det locale Præg, ſom Taxationsforretningerne hidtil have havt, til at falde bort. Hvad angaaer de Indvendinger, der iøvrigt ere gjorte mod Lovudkaſtet og navnlig mod Hovedprinciperne i ſamme, ſom det nu foreligger, da ſkal jeg forſt tage Henſyn til de Indvendinger, der ere blevne gjorte imod Formandsinstitutionen, om jeg ſaa maa kalde den. Den deri liggende Tanke lægger jeg for mit Bedkommende megen Vægt paa. Det er den ſamme Tanke, ſom jeg har havt ved at foreſlaae at indſtrænke Antallet af dem, mellem hvilke Taxationsmændene tages, og at lægge Udnævnelſen af dem paa Landet hen til den overordnede Communalbeſtyrelſe, nemlig ikke blot, ſom jeg nys ſagde, at borttage det ſtedlige Præg fra Taxationsmændene, men tillige at faae Taxationsmænd, ſom oftere komme til at udføre den Slags Forretninger, hvorom der her er Tale, og ſom derved ikke blot faae større Dveſe og større Dygtighed, men tillige bringes mere bort fra at tage beſtemte Henſyn ved den enkelte Taxation. Naar en Taxationsmands Forretning kan ſammenholdes med flere lignende Forretninger, ſom han har holdt over andre Eiendomme, ſaa vil han ikke let kunne følge ganſke forſkjellige Fremgangsmaader eller vurdere efter forſkjellige Principer ved de enkelte Forretninger og derfor heller ikke tage ſærlige Henſyn, ſaaledes ſom nu, hvor han kun kaldes til den enkelte Forretning og ikke egentlig kan kaldes til Regniſtab for dens Indhold. Den ſamme Tanke, ſom jeg ſaaledes har havt ved at foreſlaae et ſmærrere Antal, af hvilket Taxationsmændene ſkulle

tages, er det, ſom bemærket, der ogſaa har gjort ſig gjældende ved mit Forſlag om at have en ſaſt Formand, der ſkulde tage Deel i alle Forretninger af større Betydning. Han maa antages derved at ville opnaae en større Dygtighed, forſaavidt han ikke allerede har tilſtrækkelig Dygtighed, ligesom det ogſaa vil bidrage til at indføre større Genſærtethed i de Principer, der i det Hele taget følges omkring i Kredſene. Der er blevet indvendt herimod, at det vil være umuligt at faae en enkelt Mand til at beſtride alle diſſe Forretninger. Saaledes har Sagen naturligviis ikke ſtaaet for mig. Jeg er gaaet ud fra, at Taxationsforretningernes Antal i en ikke ubetydelig Grad ville aftage ved den nye Ordning, ſom er vedtagen for Forvaltningen af de Umyndiges Midler. Saane ville derved for Fremtiden blive ganſke anderledes ſaſte end hidtil, og der vil ſom ofteſt kun være Tale om at udlaane et Beløb, ſom ſvarer til den aarlige Tilvæxt i diſſe Midler, hvad der ikke kan blive overordentlig meget. Jeg har alſaa tænkt mig, at Taxationsforretningerne ville aftage betydeligt i Antal, og at de ſølgelig ville kunne overkommes af en enkelt Mand. Skulde det imidlertid være det ærede Things Mening, at der er Egne og Kredſe af en ſaadan Udſtrækning, at man der altid maa vente et noget større Antal Taxationsforretninger, kan jeg ogſaa for mit Bedkommende gaae ind paa en Deeling af de større Amtsraads-kredſe i flere Diſtricter, men jeg maa dog ſætte megen Priis paa, at det ialtſald ikke blev i mere end 2 eller høiſt 3 Diſtricter hver, for at man ikke ſkal tabe den Fordeel, jeg, ſom anført, har meent at kunne opnaae ved at foreſlaae Formandsinstitutionen. — Derimod maa jeg have meget ſtor Betænkelighed ved, hvad der fra flere ærede Talere er blevet antydet om at henlægge Balget af Taxationsmændene fra Amtsraadene til Sogneraadene. Jeg troer allerede tilſtrækkeligt at have antydet, hvad det er, der forekommer mig betænkeligt i ſaa Henſeende. Et ſaadant Forſlag maatte tillige være baſeret paa et ſtort Antal Taxationsmænd, og derved vilde vi i Virkeligheden komme tilbage til den ſamme Tilſtand, ſom vi hidtil have havt. Jeg nærer endogſaa